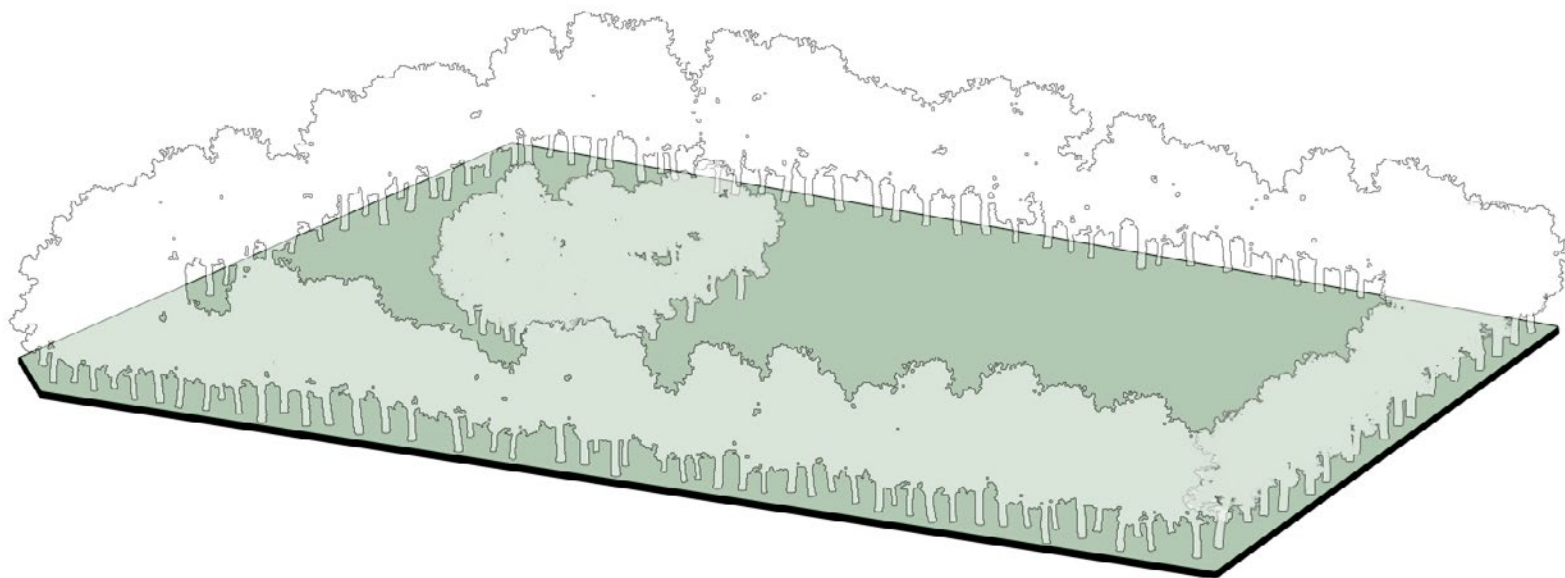
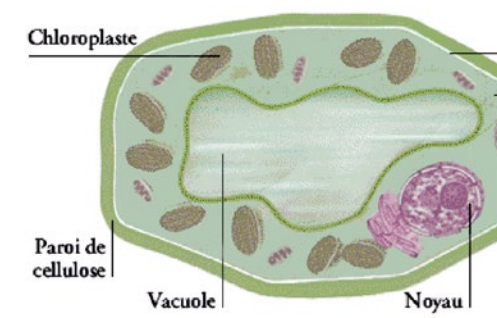

Το φυσικό περιβάλλον συνοδεύει όλες τις διαστάσεις της ζωής, ανακαυφίζει και ταυτόχρονα συμβολίζει τη λατρεία του παρόντος, της φυεγαλέας στήλης, τη συνείδηση του χρόνου που περνάει και των εποχών που αλλάζουν.

Για να μην αποσπηρεθεί της ζωνανής με την φύση, αποσπώμενο βία από το περιβάλλον με το οποίο καλείται να συμβιώσει, το υπό κατασκευή κτίριο προσπαθεί να μην αλλοιώσει το υπάρχον φυσικό τοπίο.

Το Δημόσιο - αφορά όλους τους ανθρώπους σαν ολόκλητη και δημιουργεί την κοινωνική συλλογικήτητα.

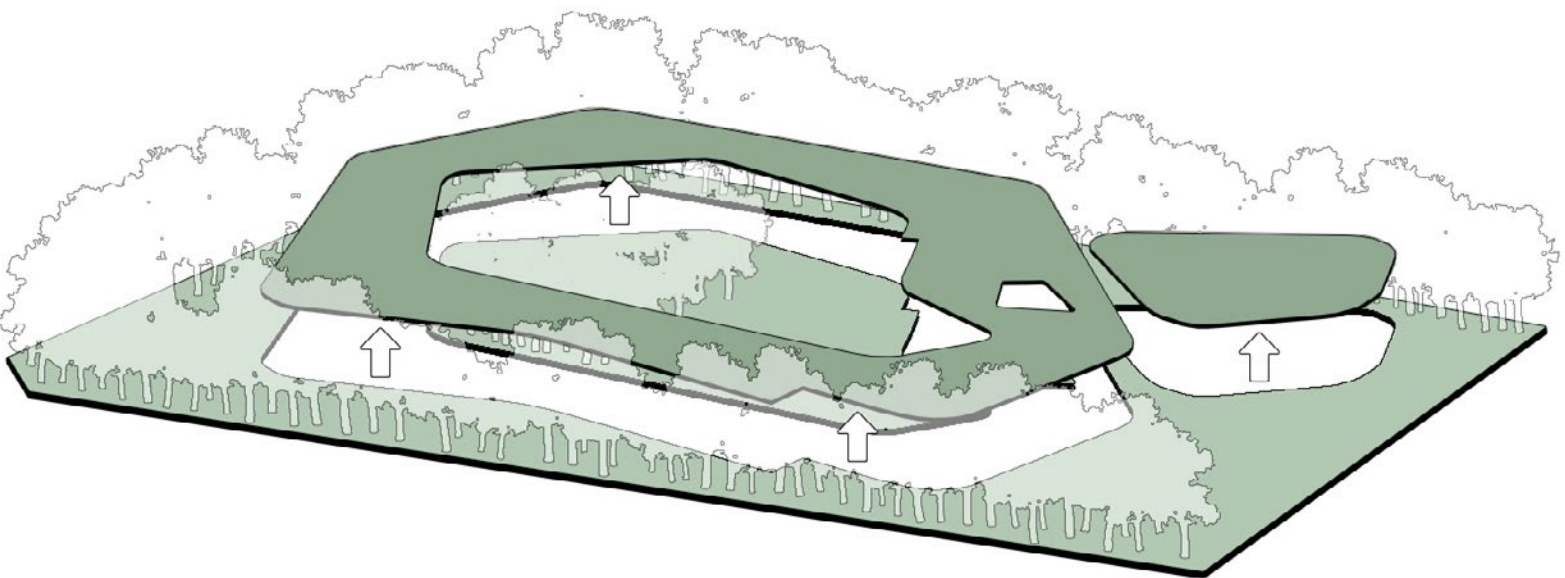
Ο Δημόσιος χώρος και το δημόσιο κτίριο, λειτουργούν και διαμορφώνονται τόσο από το δομημένο περιβάλλον, όσο και από τους ίδιους τους ανθρώπους που τον χρησιμοποιούν και το "ζούνε" καθημερινά, αποτελώντας το "κέντρο" της κοινωνικής, συλλογικής και συμμετοχικής διαδικασίας.

Δημιουργείται έτσι ένα χωρικά και χρονικά ποικίλο μωσαϊκό που διέπεται από ένα πλέγμα κοινωνικών λειτουργιών, καθώς και από μία συνεχή προσπάθεια για την κατανόηση της σχέσης μας με το περιβάλλον και τη φύση.

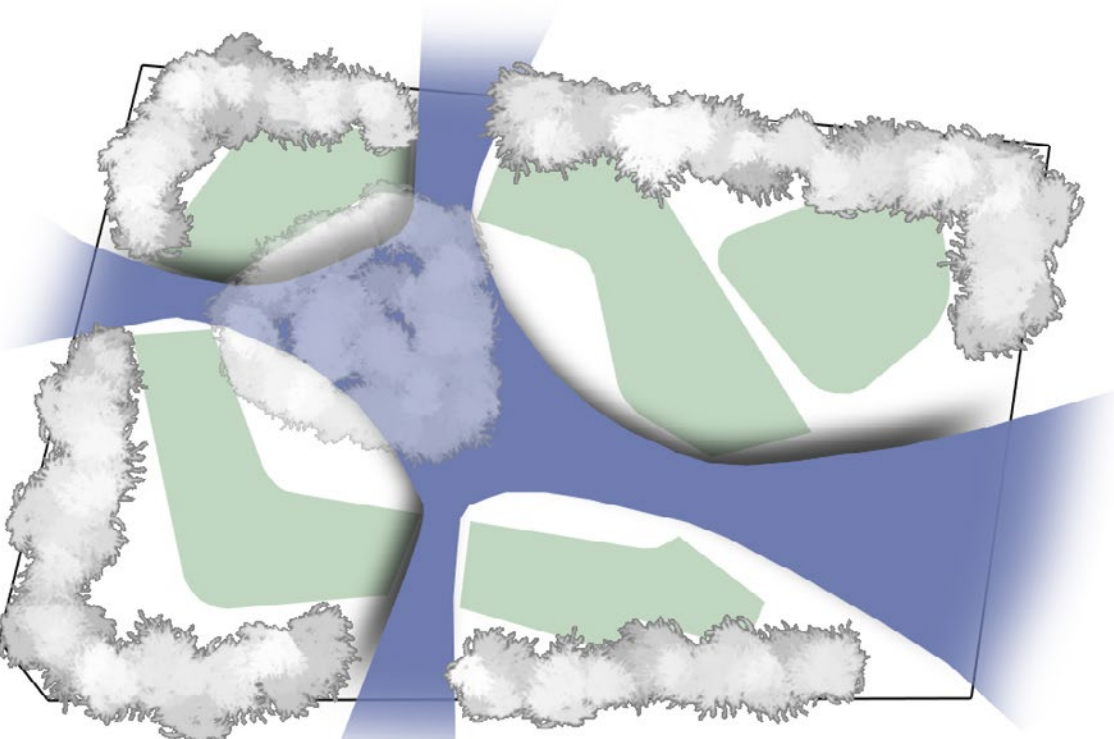
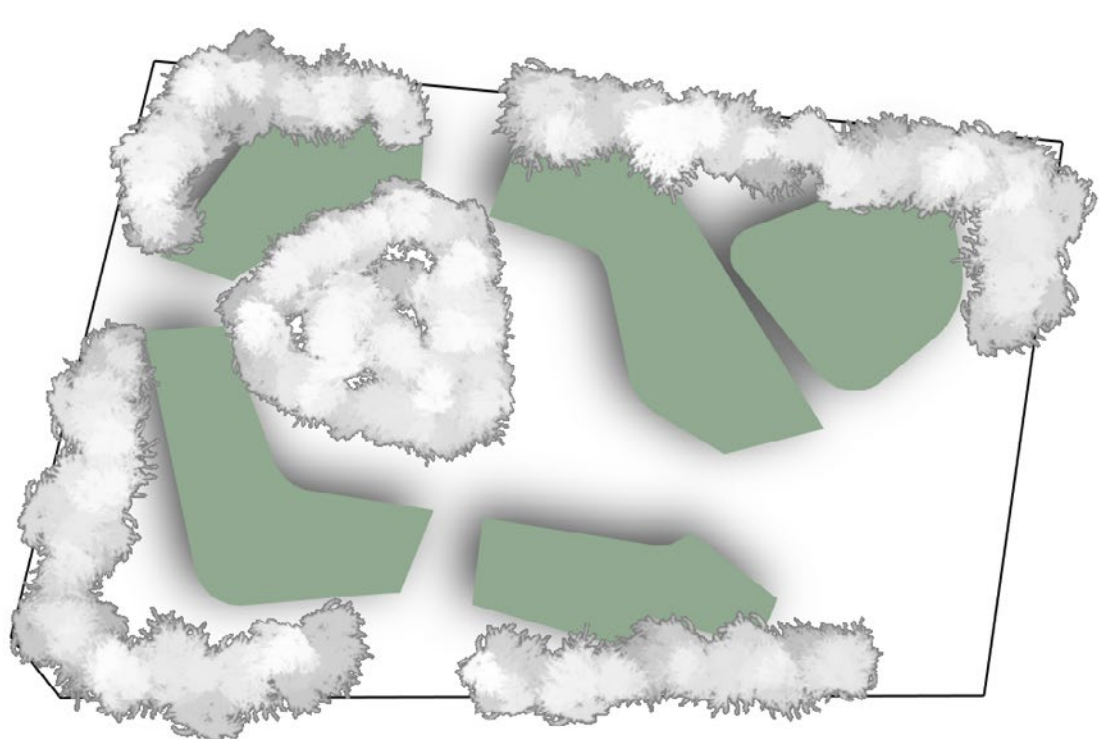
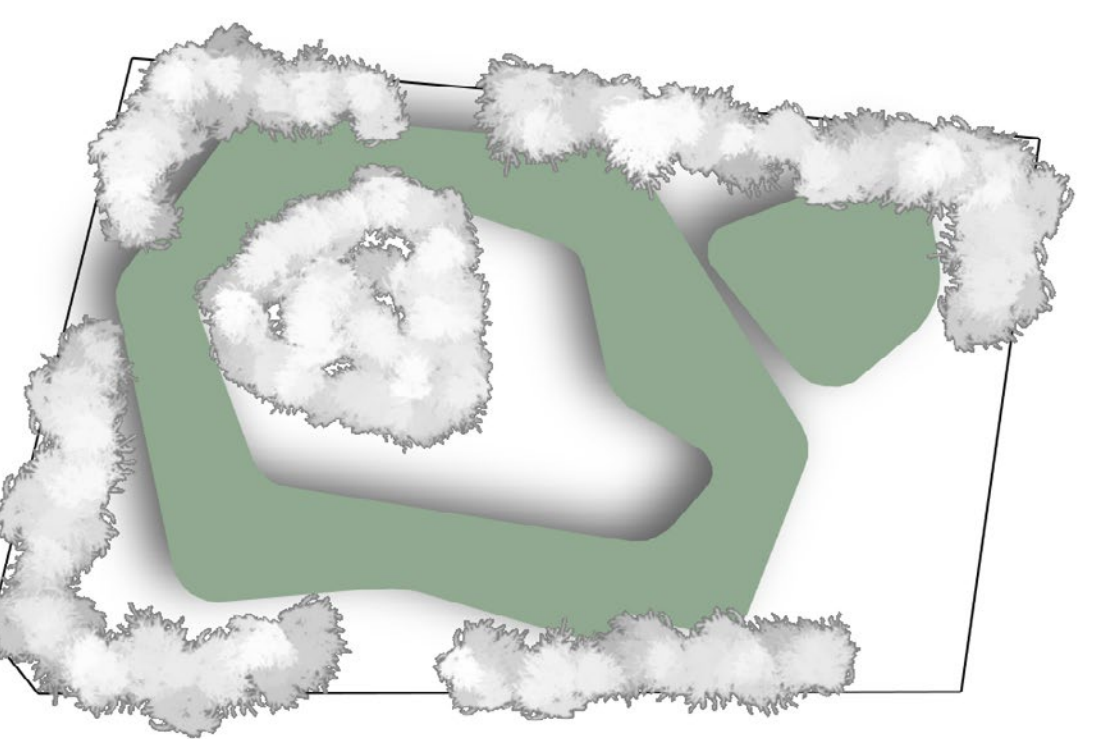
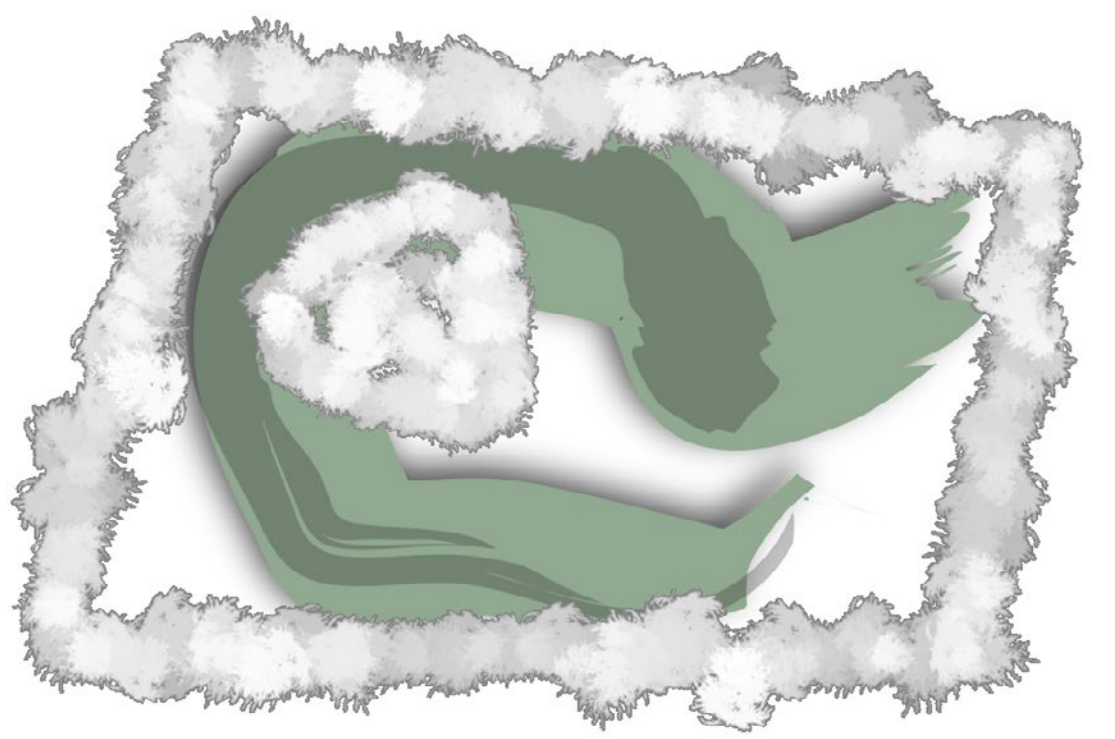
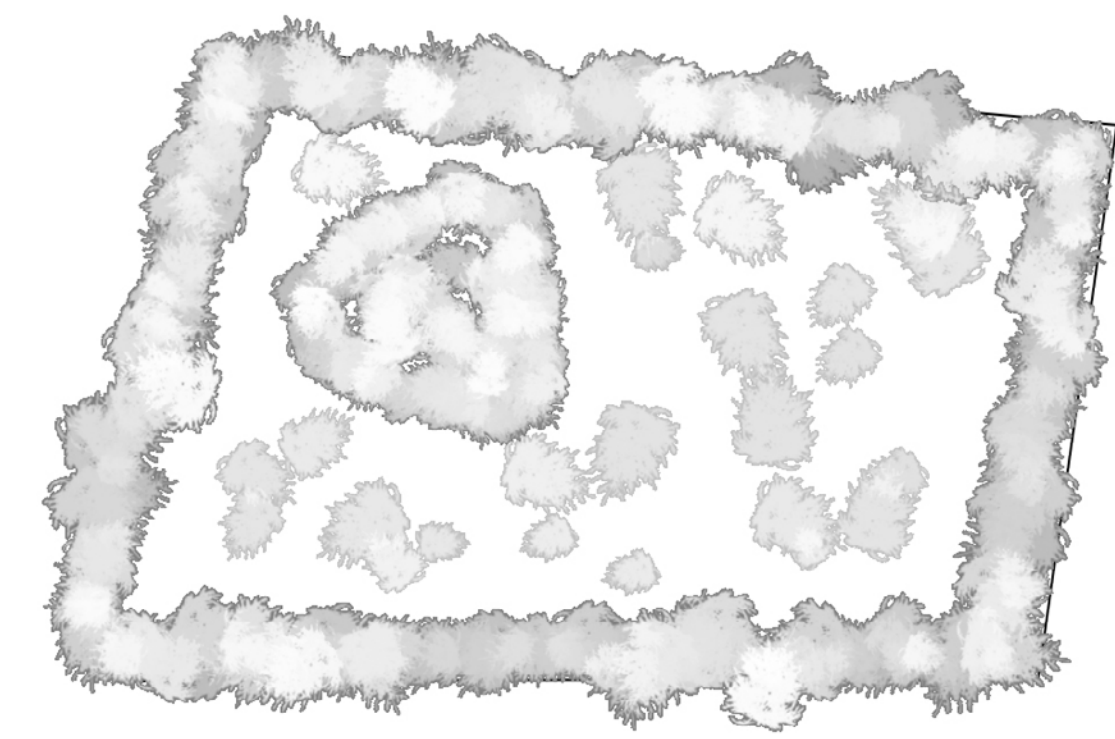
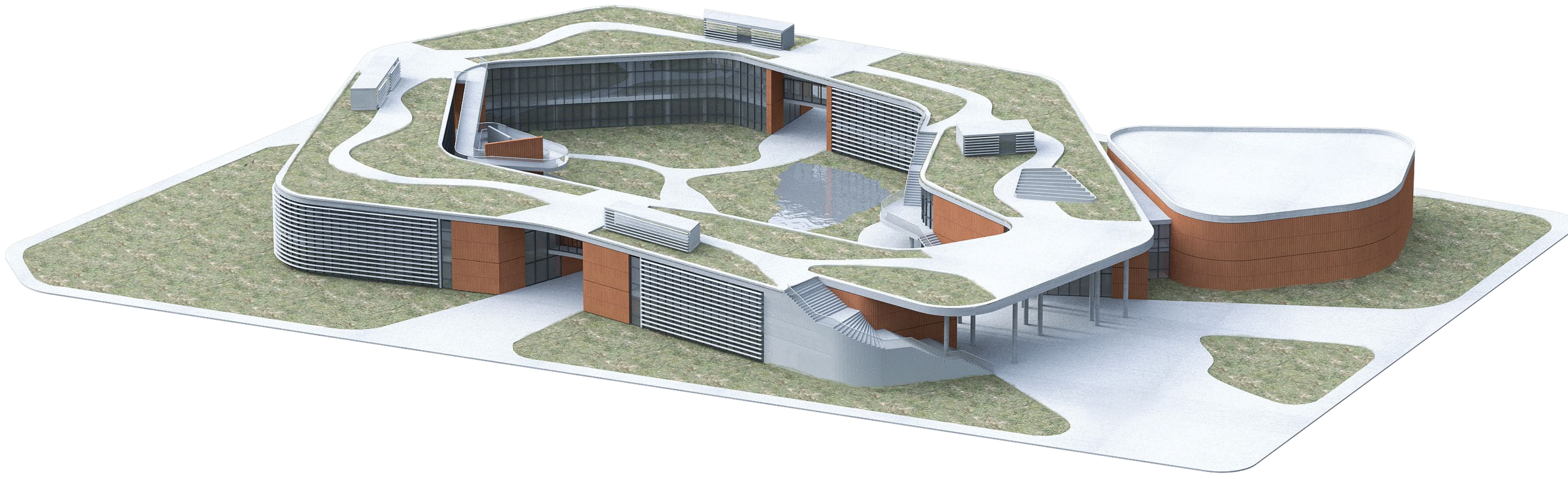
Το κτίριο ορίζεται από τον περιβάλλοντα χώρο του και το διαμορφωμένο φυσικό τοπίο και οριοθετεί το περίγραμμο του δομημένου χώρου. Το περιβάλλον χρησιμοποιείται σαν βασικό συστατικό της συνθετικής διαδικασίας, έτσι ώστε να καταλήξει σε ένα έργο που θα έχει άμεση σχέση με αυτό και να συνδέεται με τα δεδομένα που γεννά ο χώρος που το περιβάλλει.

Το περίγραμμα του δομημένου έργου συμπληρώνει τον χώρο ανάμεσα από τα δέντρα, αντανάκλα των χαρακτήρα και την ιστορία του περιβάλλοντος και πηγάδι αβίαστα από αυτόν.

Για να δημιουργήσουμε τον αρχιτεκτονικό χώρο, ανασηματώνουμε και αναδομούμε αυτό που προϋπάρχει, τα σημεία αναφοράς, τα χαρακτηριστικά και τα στοιχεία που μας δίνει ο ίδιος ο χώρος, είτε αυτά προέρχονται από πραγματική στερέα μάζα είτε ιδεατή.

Ο όγκος του κτιρίου αναδύεται από το τοπίο και ενσωματώνεται σε αυτό. Το περιβάλλον "γεννιέται" το κτίριο και ταυτόχρονα το "στεγάζει". Έτσι, το έργο δημιουργεί αυτό τον ισχυρό δεσμό με την τοπογραφία του κι αποκτά τη δική του μοναδική ταυτότητα.

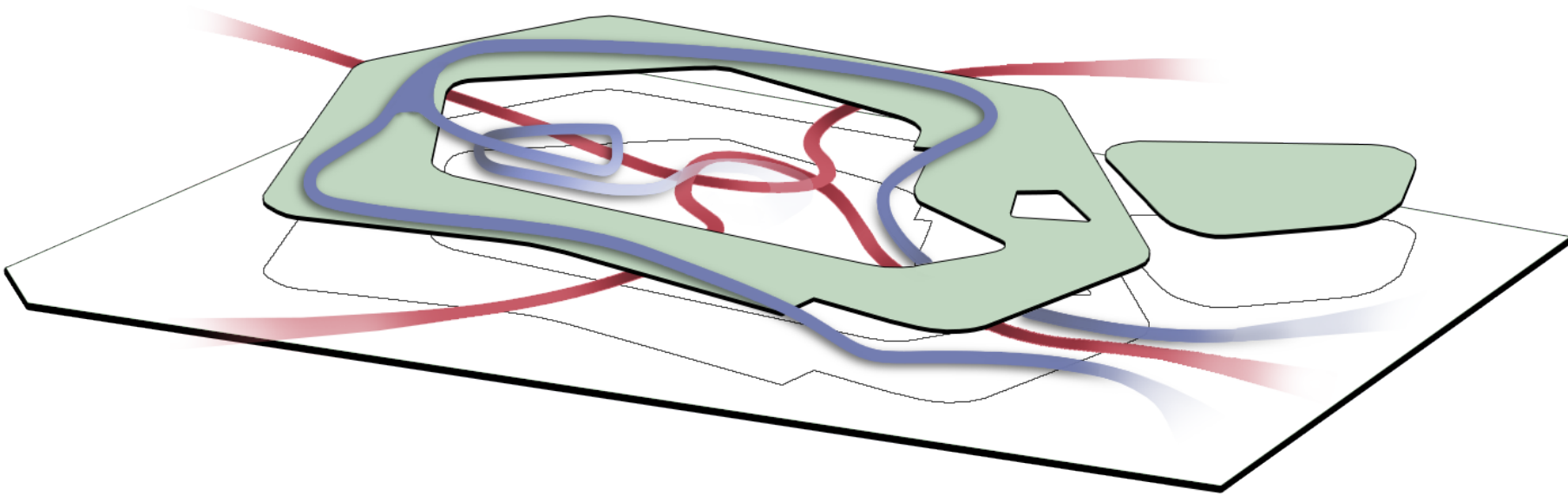

Η ανθρώπινη πράξη και δράση χρησιμοποιεί τον κενό χώρο για την κίνηση του σε αυτόν και του δίνει ρευστότητα και συνέχεια. Ο ανοικτός αυτός περίπτερος αποτελεί βασικό παράγοντα για την αναγνώριση, κατανόηση και χρήση του δημόσιου χώρου από τον πολίτη.

Ο επισκέπτης καλείται να επισκεφθεί το κτίριο και να το βιώσει, να το οικειοποιηθεί και να επικοινωνήσει με την ουσία του χώρου.

Μέσα από την διαπερατότητα της κτιριακής μάζας, τα όρια μεταξύ του μέσα και του έξω, γίνονται διυδοκρίτα και ο υπαίθριος χώρος εισβάλλει στο εσωτερικό του και το εσωτερικό εκτονώνεται στο περιβάλλον.

Με την συνεχή αλληλεπίδραση, μεταξύ εσωτερικού και εξωτερικού χώρου, το κτίριο, προσπαθεί να γίνει ένας ζωντανός οργανισμός, για να συμμετάσχει ενεργά στον παλμό της χωροχρονικής λειτουργίας της πόλης.

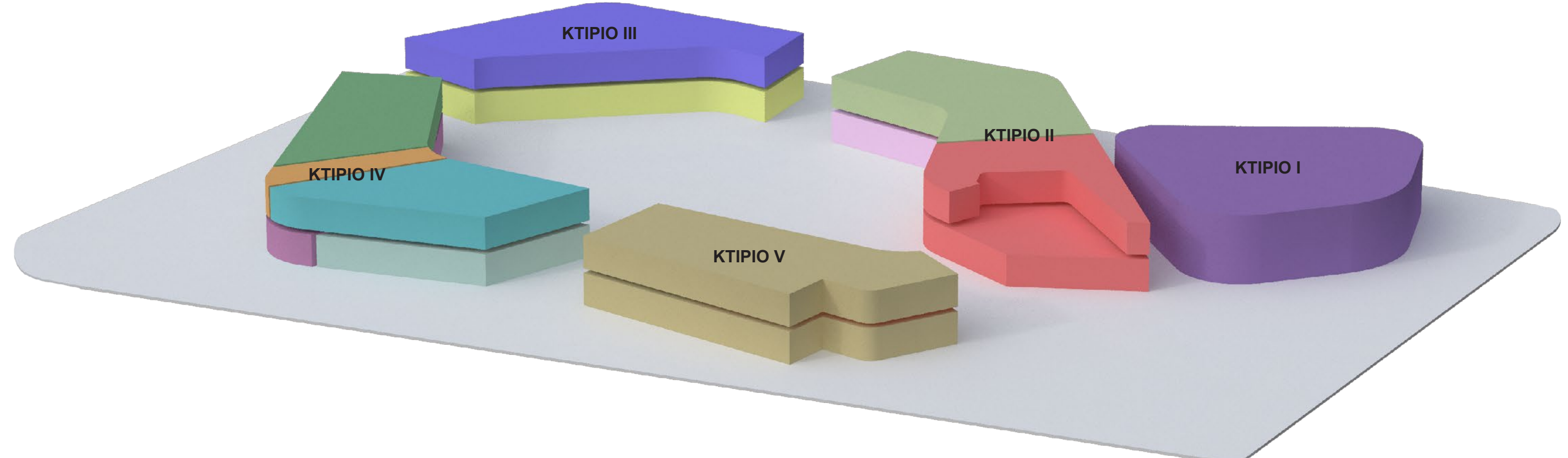

Το κτίριο υπερβαίνοντας τον ειδικό λειτουργικό του προορισμό, γίνεται αφορμή και μέσο για μια σημαντική διασύνδεση και αλληλεπίδραση των παραγόντων και παραμέτρων, που συνθέτουν την κοινωνία στην οποία αυτό απευθύνεται.

Η παρουσία αμφιθέατρου αυτής της κλίμακας, ταυτόχρονα με την λειτουργία του Διοικητικού Κέντρου, σηματοδοτεί τον ανοικτό και διαδραστικό ρόλο του Δημόσιου κτιρίου για τον πολίτη.

Με την συνύπαρξη του εσώτερου διαμορφωμένου φυσικού περιβάλλοντος, ο δημόσιος χώρος παρουσιάζεται σαν ένα πλέγμα ισχυρά διαφοροποιημένων τόπων, τόσο ως προς τη μορφή, όσο και ως προς τη χρήση τους.

Ένα πλέγμα που είναι το κοινό έδαφος που δίνει μια κοινότητα, όπου οι άνθρωποι πραγματοποιούν χρήσιμες δραστηριότητες και καθημερινές εκδηλώσεις, είτε αυτές αφορούν την καθημερινή ρουτίνα είτε περιοδικές εκδηλώσεις.

Βασικά στοιχεία στον σχεδιασμό του κτιρίου για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών του κτιρίου, υπήρξε η παροχή ικανοποιητικών συνθηκών εργασίας στους εργαζόμενους, της σωστής διακίνησης κι εξυπηρέτησης στους επισκέπτες μέσω άνετων κοινόχρηστων χώρων του κατασκευαστικού ορθολογισμού και της ανεπιτήδευτης στατικής επίλυσης και της εξασφάλισης προσαρμοσιότητας κι ευκαμψίας της λύσης στην Ανθρώπινη κλίμακα.

Η κυριότερη κίνηση που περιγράφει το εσωτερικό φυσικό τοπίο-αίθρα, δίνει την συνέχεια που απαιτείται για την λειτουργία του συγκροτήματος σαν ενιαίος οργανισμός. Ταυτόχρονα η οργάνωση και ο σαφής διαχωρισμός των υπηρεσιών και διευθύνσεων, σε συνδυασμό με τις ανεξάρτητες εισόδους και κλιμακοστάσια, έχει σαν αποτέλεσμα, το συγκρότημα να μπορεί να λειτουργήσει και σαν επί μέρους κτιριακές μονάδες με τις ιδιαίτερες εισόδους κι εξόδους για το κάθε κτίριο.

